

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tager ordet for at undgå en bestemt forplumring, som meget hurtigt kan indfinde sig.

Jeg tror, at de fleste af os, der vil sige nej til det her, ikke har nogen indvendinger hverken mod lesbisk parforhold eller for den sags skyld, i hvert fald for mit vedkommende, heller ikke nogen indvendinger imod, at de får børn. Ingenting at indvende imod det. Det, jeg har sagt, som de, jeg repræsenterer i SF, har sagt, og som altså en del af de andre, ved jeg, er enige med mig i, er, at et eller andet sted skal der altså være andet end en klat, der er far. Der skal være en far.

Om ikke andet så synes jeg, at man kan løse problemet, for så vidt som det skal foregå i det offentlige regi, ved at ophæve donoranonymiteten. Det er det, der er spørgsmålet. Så diskussionen om, hvorvidt lesbiske er gode mødre, synes jeg ikke vi skal tage her, for der vil være meget få af os, der vil bestride, at de er det. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer, om barnet kun har ret til en far, når der er en far, der kan blive krænkert. Altså, er det kun, når det faderen, der kommer og synes, han er blevet trådt for nær, at barnet har ret til en far? Jeg synes, det er betænkeligt, hvis vi snakker om barnets rettigheder, og der er jeg så enig med FN.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har et spørgsmål til ministeren, som understregede, at han havde stor forståelse for barnets tarv. Der vil jeg gerne spørge: Er det en menneskeret at få børn? For sådan som ministeren forsvarede sin egen forståelse, synes jeg, ministeren gled ganske let hen over forståelsen for barnets tarv og lynhurtigt talte, som om det var en menneskeret at få børn i alle tilfælde.

Det vil jeg gerne høre ministerens syn på.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Mit synspunkt er, at det under alle omstændigheder er sådan, at som samfundet er skruet sammen i dag, er enlige i stand til at få børn, og derfor har jeg den holdning, at da det er meget let for enlige at få børn, er det en kendsgerning, som man må tage ad notam og handle derefter.

Så kan jeg godt markere – og det skal jeg meget gerne gøre rede for – at min holdning er, at det klart bedste ville være, at der var to forældre. Men det kan man godt vedtage, og så er

virkeligheden den, at der findes personer, som føler sig i stand til at kunne varetage barnets tarv, og de kan så handle derefter. Man kan ikke forbyde det. Det har jeg heller ingen interesse i, for det ville være en meningsløs demonstration. Det er min holdning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Sådan først lige en biologisk oplysning til sundhedsministeren. Altså også da samfundet var anderledes indrettet, var enlige kvinder i stand til at få børn. Bare lige sådan for at sige, at det ikke er en nyhed. Men enlige kvinder har aldrig været i stand til det, uden at der et eller andet sted var en mand. Altså, der er en berømt historie, men jeg synes ikke, vi skal rode den ind i det her. Et eller andet sted har der altså været en mand, og hvis to kvinder kommer og siger, at de har fået et barn sammen, så er der et problem, synes jeg – også for barnet. Det kan de ikke få.

Det, vi diskuterer her, er, om samfundet skal gå ind og påtage sig ansvaret for, at der overhovedet ikke er en far. De lesbiske, jeg kender, og som har fået børn, har alle sammen på en eller anden måde sørget for, at barnets far var, om jeg så må sige, til stede. Det er dem, jeg så har snakket med, i alle tilfælde synes jeg, at jeg her har været udsat for en meget stor ansvarlighed i forhold til barnet her.

Det drejer sig altså ikke om, hvorvidt vi går ind og forbyder noget. Det drejer sig om, hvorvidt vi siger, at vi påtager os ansvaret for, at kvinden tier fuldstændig stille med, hvem der er far. Det skal være hendes ansvar, hvis hun tier stille med det over for barnet. Det skal ikke være noget, som vi siger, hun har ret til at gøre, fordi det er lige meget, om der er en mand eller ej i den anden ende af den klat.

Lone Møller (S):

Da Folketinget i samlingen 1996-97 havde loven om kunstig befrugtning til behandling, var den socialdemokratiske gruppes medlemmer stillet frit. Det forslag, vi behandler i dag, har en sammenhæng med det oprindelige forslag, og derfor er det naturligt, at gruppens medlemmer også er fritstillede i denne sag. Jeg skal derfor gøre opmærksom på, at jeg som ordfører for ordføreren, fru Dorte Bennedsen, som ikke kunne være til stede, kun taler på en del af den socialdemokratiske gruppes vegne.